

சோட்டே பாபா

இருபதாம் நூற்றாண்டில் குடும்பமே துறவறப் பாதையில் செல்வது என்பது அதிசயம் தான். இவ்வாறு ஒரு அதிசயம் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஸ்ரீ ஜம்புஸ்வாமி குடும்பத்திலும் நிகழ்ந்தது. வரலாற்று சாதனைகளை எல்லாம் முறியடிக்க சோட்டே பாபா வளர்கிறார்.

சோட்டே பாபாவின் குழந்தைப் பருவமும், லீலைகளும்: விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்பார்கள். ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது என்பார்கள். பாபாவோ நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமாய் வளர்ந்து கொண்டு இருந்தார். அக்கிராமத்தில் பீலுவை விரும்பாதவர்களே இல்லை எனலாம். சுவாஸ்யமான நிகழ்வுகளின் முக்கிய பங்கு பாலகன் பீலுவுக்கு இருந்தது. பெரும்பாலும் பெற்றோர்கள் வெளியே செல்லும் பொழுது பீலுவை உடன் அழைத்துச் சென்றனர். ஒன்றரை வயதுடைய பீலுவை கைதவறுதலாக படியில் ஏறும் பொழுது விட்டு விட்டனர். பீலு படிகளில் உருண்டு கொண்டே ஆரம்பப் படிக்குச் சென்றார். படிகளில் உருண்டு சென்ற பீலு எதுவும் நிகழாதது போல எழுந்து நின்றார். கண்ணீர் மல்க ஓடோடி வந்த பெற்றோர்கள் பீலுவை வாரி அணைத்துக் கொண்டனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் பல இடையூறுகளை, வலிகளை சகித்துக் கொண்டார். இளம் பருவத்திலேயே தோல்விகளை பொறுத்துக் கொண்டார். சக தோழர்களுடன் விளையாடுவதற்கு தாயிடம் பீலு மன்றாடுவதும் உண்டு, வெண்ணெய் பெறுவதற்கு பல அபிநயங்களும் தாயிடம் செய்வதும் உண்டு.

ஒரு முறை வித்யாதர் தன் பெற்றோர்களுடன் ஆச்சார்யஸ்ரீ சாந்தி சாகர் மகராஜின் அறவுரைக்குச் சென்றிருந்தார். ஒன்பது வயது நிரம்பிய வித்யாதரின் மனதில் ஸ்ரீ சாந்திசாகர்ஜியின் அறவுரைகள் ஆழமாகப் பதிந்தன. ஒன்பது வயதில் இருந்தே வித்யாதரின் மனதில் வைராக்கியம் என்னும் விதை விதைக்கப்பட்டது. ஆச்சார்யஸ்ரீ தேஷ் பூஷன் மகராஜ் மூலமாக வித்யாதருக்கு பன்னிரண்டு வயதில் உபதேசம் (உபநயனம்) வழங்கப்பட்டது.

வித்யாதர் விளையாட்டுகளில் அதிகம் கவனம் செலுத்துவார். சதுரங்கம், ஓவியம், சூர்பால், கபடி போன்ற பல விளையாட்டில் ஆர்வம் காட்டி வந்தார். ஒரு முறை தனது சக தோழர்களுடன் கில்லி விளையாடி கொண்டிருந்தார். தோழர்கள் பலமாக கில்லி அடித்ததினால் கில்லி மலையின் குகையில் சென்று விழுந்தது. அந்தக் குகையில் நிரதமுனி என்பவர் சாதனை செய்துக் கொண்

டிருந்தார். எனவே தோழர்கள் யாரும் சென்று கில்லியை எடுத்து வர பயந்துக் கொண்டு, முடிவில் வித்யாதரை கில்லி எடுத்து வர அனுப்பினார்கள். ஒருவாறாக தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு வித்தியாதரும் கில்லி எடுத்து வர குகைக்கு சென்றார். சத்தம் செய்யாமல் கில்லியை எடுத்தார். இவ்வளவில் நிரதமுனி தியானத்தில் இருந்து கண் விழித்தார். வித்யாதரை நோக்கி கேள்விகளைத் தொடுத்தார். வித்யாதர் மௌனமாகவே நின்று கொண்டிருந்தார். நிரதமுனிவர் தர்மத்தை பற்றி ஏதாவது தெரியுமா என கேட்டார். ஏதோ கொஞ்சம் தெரியும் என்றார் வித்யாதர். பக்தாமரம் வருமா? என்றார் முனிவர். உடனே வித்யாதர் தனது மென்மையான இனிமையான குரலில் பக்தாமர ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடினார். மகிழ்வற்ற நிரதமுனி ஆசிகள் வழங்கி அனுப்பினார்.

ஒரு முறை சூலகிரியில் ஆச்சார்யஸ்ரீ தேஷ்புஷன் மகராஜ் தங்கி இருந்தார். அப்பொழுது முனிவரைத் தேள் கொட்டி விட்டது. இரவு நேரமாக இருந்தது, மூலிகை எடுத்து வர மலையடிவாரத்திற்கு வர வேண்டும். பக்தர்கள் யாரும் தயாராக இல்லை. அப்பொழுது வித்யாதர் மூலிகை எடுத்து வருகிறேன் எனக் கூறி முன் வந்தார். அவ்வாறே மலையடிவாரத்திற்கும் புறப்பட்டு விட்டார். வழியில் பயங்கரமான அபாயம் காத்துக் கொண்டிருந்தது. வித்யாதர் விரைந்து மலைப் படிகளில் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தார். படிகளில் விஷத்தைக் கக்குகின்ற வண்ணம் பாம்பானது படம் எடுத்து ஆடியது, வித்யாதர் செய்வதறியாது நின்றார். திரும்பி மலைக்குப் போகவும் விரும்பவில்லை. முனிவரையும் வலியில் இருந்து காப்பாற்றியாக வேண்டும். எடுத்துக் கொண்ட கொள்கையில் பின்வாங்க விரும்பாத வித்யாதர் சில யுக்திகளை கையாண்டு பாம்பைக் கடந்து தர்மசாலா விற்குச் சென்று மூலிகையும், மருந்தையும் எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் மலைக்குச் சென்றார். அங்கே ஆச்சார்யஸ்ரீ தேஷ்புஷன் வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். மூலிகையும், மருந்தையும் தடவிக் கொண்டே வழியில் நடந்தவற்றைக் கூறினார். இதைக் கேட்ட அனைரும் அதிர்ந்து போயினர். வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்த ஆச்சார்யஸ்ரீ தேஷ்புஷனோ வலியையும் மறந்து விட்டு வித்யாதரை பார்த்து திரும்பி வந்து விட வேண்டியது தானே! என சைகையால் கேட்டார். தான் ஏற்ற காரியத்தில் எப்பொழுதும் பின்வாங்குவதில்லை என்று அடக்கத்துடன் பதில் அளித்தார் வித்யாதர். இவ்வாறான பல நிகழ்வுகள் பாபாவின் இளமைப் பருவத்தில் அரங்கேறி உள்ளன. சில நேரங்களில் தந்தையிடம் பாபா தர்ம சர்ச்சை செய்வார். மல்லப் பாஜியால் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமல் தவிப்பார்.

வித்யாதரக்கு தனது “கரிஷ்மா” மிதிவண்டி மீது ஆளவு கடந்த பாசம் உண்டு. தான் கரிஷ்மாவில் பயணம் செய்யும் பொழுது தனது இரு கைகளையும் விட்டு ஓட்டி மகிழ்வார். சதுரங்கப் போட்டியில் அவரை சக தோழர்கள் வென்றது இல்லை. அந்த அளவிற்கு Chess நன்றாக விளையாடுவார். கபடி, கால்பந்து, ஹாக்கி என பல விளையாட்டுகளில் ஆர்வம் இருந்தது. ஓவியக் கலையில் பாபாவிற்கு ஆழ்ந்த ஈடுபாடு இருந்தது. தேசபக்தி மிகுந்த பாபா பல தேசத் தலைவர்களை வரைந்து மகிழ்வார். சரஸ்வதி, பாகுபலி போன்ற ஓவியங்களையும் இயற்கை சூழ்நிலைகளையும் அதிக அளவில் வரைந்து மகிழ்வார்.

பாபாவின் கரிஷ்மாவையும், அவர் தீட்டிய ஓவியங்களையும் இன்றைக்கும் ஸ்தலகாவில் பார்க்க முடிகிறது. இயற்கை என்றாலே பாபாவிற்கு மிகவும் பிடிக்கும். அதுவும் நீர் நிலைகள் என்றால் அலாதியான பிரியம். மலைகள், குகைகள், சிகரங்கள், வயல்வெளிகள் என்றால் அங்கே சோட்டே பாபாதான் முதல் ஆளாக நிற்பார். சூர்பால் விளையாட்டில் கைதேர்ந்தவர் வித்யாதர். சூர்பால் விளையாட்டு என்பது மரங்களில், மலைகளில், குகைகளில், நீர் நிலைகளில் சென்று மறைந்து கொள்ளுதல். அவ்வாறு மறைந்து கொண்டவர் களை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு சோட்டே பாபா மரத்திலோ, மலைக் குகையிலோ மறைந்து கொண்டால் மணிக்கணக்கில் தியானத்தில் மூழ்கி விடுவார். அவரை யாராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. நீர் நிலைகளில் மறைந்து கொண்டு தியானத்தில் மூழ்கி விடுவார். (பாபா வெகு நேரம் மூச்சை அடக்கும் பயிற்சியை பெற்றவர்) ஒரு முறை நிலத்தில் மணிலா விதைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். பாபாவும் நிலத்திற்கு சென்றிருந்தார். அவரும் விதைத்தக் கொண்டு இருந்தார். விடியலில் இருந்து விதைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பாபாவிற்கு களைப்பு உண்டாகியது. மதியம் நேரம் வெயில் அதிகமாக இருந்தது. பாபா களைப்பை போக்க சிறிது நேரம் மரத்தடியில் ஓய்வு எடுக்க விரும்பினார். எனவே விதைக்கின்ற வேலையை நிறுத்தி விட்டு ஓய்வு எடுத்தார். மற்றவர்கள் எல்லாம் விதைத்துக் கொண்டு இருந்தனர். பொழுது சாய்வதற்குள் விதைத்து விட வேண்டும். விதைக்க வேண்டிய நிலப்பரப்பு அதிகமாக இருந்தது. மறுநாள் விதைக்கவும் முடியாது, மண்ணில் ஈரப்பதம் வெகுவாக மாறிவிடும் என்ற எண்ணத்தில் உழவன் வெகுவாக மாட்டைச் செலுத்தினான். மாடும் மிகுந்த களைப்பில் இருந்தது. எனவே மாடும் மெதுவாக ஏர் களைப்பை இழத்தது.

– சோட்டே பாபாவின் பெருமைகள் வளரும்...

– கௌதமன்.